

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Káposztás Zoltán Ügyvédi Iroda (**cím**) által képviselt felperes neve (**cím**) felperesnek,
a dr. Hudy Zoltán ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása iránt indított perében,
a Fővárosi Törvényszék 2015. május 5. napján kelt, 30.G.40.320/2015/9. számú végzésével kijavított 2015. április 9. napján kelt, 30.G.40.320/2015/7. számú ítélete ellen, az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán, a 2015. november 11. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A **XY** Kft. 2007. augusztus 15-i bejegyzéssel alakult.

Fő tevékenysége térsztafélék gyártása volt.

A társaság képviseletre jogosult vezető tisztségviselője 2007. május 31-től 2010. november 20. napjáig az alperes, 2010. november 20-tól 2012. január 30. napjáig pedig **D.** volt.

Az alperes a társaság tagja is volt, mellette 2010. november 20. napjáig **M.**, majd ezen időpontot követően **D.** és **S.** volt társasági tag.

A felperes hitelezőként, a **XY** Kft. pedig adósként 2008. április 16. napján kölcsönszerződést kötött, amelynek keretében az alperes a **XY** Kft.-nek 2.000.000 forintot fizetett ki.

A kölcsön visszafizetése 2008. július 16. napján volt esedékes. A felek 20% kamatot kötöttek ki. Az adós a tartozás biztosítékaul zálogjogot engedett a tulajdonában álló Combinata Dea D 120 2002 típusú térsztagyártó gépen. Az adós 30 napot meghaladó késedelme esetén a hitelező zálogjogát jogosult volt érvényesíteni, a gépet elszállítani és értékesíteni.

Az alperes ügyvezetése alatt a társasággal szemben 2008. szeptember 3. napján az APEH Kelet-budapesti Végrehajtási Osztálya végrehajtási eljárást indított.

Ezt követően az adóhatóság felszámolási eljárást kezdeményezett a társaság ellen, a Fővárosi Törvényszék **...Fpk....** számú végzésében a társaság fizetéseképtelenségét megállapította és felszámolását - 2012. január 30-i kezdő időponttal - elrendelte.

A kijelölt felszámoló a felperes hitelezői igényét - határidőn túliként - 2.000.000 forint tőke, 20.000 forint regisztrációs díj, vagyis mindösszesen 2.020.000 forint összegben f) kategóriásként visszaigazolta.

A kijelölt felszámoló az adós társaság elleni felszámolási eljárás egyszerűsített befejezését indítványozta.

A Fővárosi Törvényszék 37. sorszámú végzésével az adós gazdálkodó szervezetet megszüntette és a felszámolási eljárást egyszerűsített módon befejezte. Tényként állapította meg a határozat indokolásában, hogy az adós gazdálkodó szervezet részéről nem került teljesítésére a felszámolást megelőző 3 évben az éves beszámoló letétbehelyezési kötelezettség.

Tényként rögzítette még a felszámolást lefolytató bíróság, hogy az adós ügyvezetője a felszámoló részére iratanyagot egyáltalán nem adott át.

Az időközben, az alperes ellen tartozás fedezetelvonása büntettének megalapozott gyanúja miatt folyamatba tett büntetőeljárás során lefoglalt Combinata Dea tésztagyártó gép lefoglalása megszüntetésre került, a BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányságbű számú határozata szerint azért, mert a lefoglalt gépről kiderült, hogy nem egyezik meg azon géppel, amelyet a kölcsönszerződés fedezeteként feltüntettek.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes mint a **XY Kft.** volt ügyvezetője a felszámolás kezdő időpontját megelőző 3 évben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, amely hitelezők követeléseinek [a felperes követelése 2.020.000 forint és annak kamatai] teljes mértékben történő kielégítését megghiúsította. Tényállítása szerint az alperes mulasztása okán az adós cég vagyona nullára csökkent, ugyanakkor az alperes a jogszabályok szerinti beszámolóképzési, letétbehelyezési és közzétételi kötelezettségét nem teljesítette, így a hitelezői érdeksérelmet vélelmezni indítványozta.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontjaként elsődlegesen 2008. június 16-át (a kölcsönszerződés visszafizetési határidejét), másodlagosan pedig 2008. szeptember 3-át (az adóhatósági végrehajtás kezdő időpontját) jelölte meg. További tényállítása szerint jöllehet az alperes a cégben tulajdonolt üzletrészt 2010. november 20-án névlegesen átruházta, a megállapodás azonban semmis, hiszen a vevőnek nem állt szándékában céget vásárolni.

A kölcsönszerződés fedezetéül szolgáló zálogjoggal terhelt gépet 2010. április 29-én vásárolta meg az alperes, annak ellenére, hogy azt már 2008-ban fedezetként felajánlotta a felperesnek. Az alperes 2010. november 20. napját követően továbbra is a cég vezetőjének minősült, hiszen a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt. A vagyonsökkenés mértékével összefüggésben az alperesi nyilatkozatra utalt, amely szerint a kölcsönösszeget a társaság másik tagjának adta át, az összeg nem a társaság érdekkörében került felhasználásra és az lekönyvelésre sem került.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Hivatkozása szerint - többek között - a perrel érintett kölcsönszerződés körében a Kft. további tagja, **M.** határozott. Az alperes az ügyvezetői megbízást csak azért vállalt, mert **M.** büntetőbíróság általi jogerős elítéltetés okán ügyvezetői tisztséget nem tölthetett be. Egyebekben pedig 2010. november 20. napján a cégben fennálló üzletrészüket el is adták.

Állítása szerint a felperes nem is valószínűsítette, hogy az alperes olyan tevékenységet folytatott, amely okán felelősséggel tartozna a cég tartozásaiért. Álláspontja szerint a társaság könyvelőjének tanúkénti nyilatkozata alátámasztja azt a körülményt, hogy az alperes éves beszámoló bevallási, letétbehelyezési kötelezettségét teljesítette, illetőleg 2008 decemberéig a kölcsönösszeg felét visszafizette a felperesnek. 2010. évre pedig nem volt köteles az egyszerűsített éves beszámoló letétbehelyezésére. A csődbüntett gyanúja miatt folytatott vizsgálatot a hatóság bűncselekmény hiánya okán megszüntette. Indítványozta a per tárgyalásának felfüggesztését a büntetőeljárás jogerős befejezéséig. Kifejtett álláspontja szerint a tésztagyártó gép, mely a büntetőeljárás során lefoglalásra került, a tartozás fedezeteként szolgálhat, amennyiben igen, akkor a kereset ez okból is

alaptalan. 2007. évben 4.000.000 forint tagi kölcsönt nyújtott a társaságnak, a 2.000.000 forint kölcsönösszegekről szóló hitelszerződést pedig az alperes mint ügyvezető írta alá.

Az elsőfokú bíróság 7. sorszámú ítéletével a felperes keresetét teljesítve megállapította, hogy az alperes ügyvezetői feladatait 2008. július 16. napjától, a XY Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezésének időpontjától nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal 2.020.000 forint és járulékait erejéig a hitelezők követeléseinek kielégítését megghiúsította. Kötelezte továbbá, hogy fizessen meg a felperesnek 317.500 forint perköltséget, továbbá az alperest az eljárás során felmerült le nem rótt illeték megfizetésére is kötelezte.

Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy az alperes 2007. augusztus 15-től 2010. november 20-ig az adós társaság ügyvezetője volt.

A fenyegető fizetéseképtelenség időpontját - az alperesi elismerésre figyelemmel - 2008. július 16-ában határozta meg.

Rámutatott arra, hogy az alperes az éves beszámoló letétbehelyezési kötelezettségének a felszámolást megelőző 3 évben nem tett eleget, következésképpen a hitelezői érdeksérelem vélelmezendő. Külön kiemelte, hogy a 2008. július 16. napja előtti ügyvezetői magatartásnak nincs ügydöntő jelentősége. Külön kiemelte, hogy annak nincs jelentősége, hogy a társaság többségi tulajdonosa irányította ténylegesen a céget, hiszen önmagában az ügyvezetői tisztség lehetővé teszi a hitelezői érdeksérelem vizsgálatát a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján. Nem fogadta el értékelhető bizonyítékként Sz. könyvelő tanúvallomását, amely szerint ténylegesen a kölcsönösszegekből M. 1.200.000 forintot 2008 decemberéig megfizetett. A vélelmezett felelősséggel összefüggésben rámutatott arra, hogy az alperes reá háruló bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, nem bizonyította, hogy ügyvezetőként elvárható valamennyi intézkedést megtette a felperesi hitelezői veszteség elkerülése, illetőleg csökkentése érdekében. Az alperesi bizonyítási indítványokat - úgymint NAV megkeresése és az eljárás felfüggesztése - nem találta teljesíthetőnek.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását indítványozta.

A fellebbezésben kifejtett álláspontja szerint a felperes is tudott arról, hogy az alperesi cég számára nyújtott kölcsönt nem a cég hasznosította, hanem annak tagja, M. Erről a felperesnek tudnia kellett, hiszen a cég székhelye annak az épületnek az alsó szintjén volt, amelynek felső szintjét M. a felperes élettársától bérelte. Ekként a felperes azt is tudta, hogy a fedezetül felajánlott gép nem a cég, hanem M. tulajdona.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos, az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezés korlátai között nem jogszabálysértő.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint a hitelező vagy - az adós nevében - a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól [6. §] annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, vagy a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítését megghiúsították, vagy elmulasztották a környezeti terhek rendezését. A gazdálkodó szervezet vezetőjének minősül az a személy is, aki a gazdálkodó szervezet döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó

befolyást gyakorolt. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

A Cstv. 33/A. § (3) bekezdése alapján mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója [összevont (konszolidált) éves beszámolója] külön jogszabályban meghatározott létbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A Kúria Gfv.VII.30.001/2014/6. számú [a Cstv. 33/A. §-a alapján érvényesített igények elbírálása során irányadó] határozatában rámutatott arra, hogy a Cstv. 33/A. § szerinti felelősség fennállása szempontjából kiemelkedő jelentősége van, hogy mikor került az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet elsőfokú bíróság által megállapított időpontját az alperes nem vitatta.

A már idézett és jelen eljárásra irányadó kúriai határozat további jogértelmezése szerint a Cstv. 33/A. §-a szerinti felelősség kérdésének eldöntése során az adott tényállás mellett azt kellett vizsgálni, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően az ügyvezető ügyvezetői feladatait a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta-e el, tevékenységeként csökkent-e az adós vagyona.

A fenyegető fizetéseképtelenség elsőfokú bíróság által meghatározott időpontot (2008. július 16.) követő tevékenységgel kapcsolatban az alperes érdemi nyilatkozatot, tényállítást és ebből következően bizonyítási indítványt sem tett, jogorvoslati kérelmében is annak tényét hangsúlyozta, hogy a felperes által folyósított kölcsön felhasználásával kapcsolatos döntést nem hozott.

A felhívott jogszabályhely értelmezése körében kialakult ítélkezési gyakorlat szerint egyértelmű, hogy e jogszabályhelyre alapított felelősség vizsgálata körében mindösszesen a fenyegető fizetéseképtelenséget követő ügyvezetői magatartásnak van ügydöntő jelentősége.

Az alperes a fellebbezési védekezését arra alapította, hogy ténylegesen a felperes által átadott pénzt kinek a döntése alapján és ki használta fel.

Ezen védekezésnek - többek között - azért nincs relevanciája, hiszen a felperes az adós gazdálkodó szervezet nyilvántartott hitelezője, a jelen eljárással érintett követelés alapján keresetösségi joga egyértelműen fennáll.

A felperes mint hitelező követelésének ennyiben van jelentősége. Az alperesi hivatkozások így a felperes és alperes Cstv. 33/A. § -a alapján fennálló jogviszonyát nem érintik.

Az elsőfokú eljárásban előterjesztett, majd a fellebbezésben lényegében megismételt védekezés érdemben nem vonta kétségbe az elsőfokú bíróság alperesi felelősséget vélelmező jogi álláspontját.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság fellebbezési korlátok között nem jogszabálysértő ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezést előterjesztő alperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, így ügyvédi munkadíj és fellebbezési illeték formájában felmerült másodfokú perköltségét maga viseli,

továbbá köteles megfizetni a pernyertes felperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült fellebbezési perköltségét a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az ítéletábra az ügyvédi munkadíj összegének meghatározása során figyelembe vette a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdéseit és a 4/A. § (1) bekezdését, továbbá a perértéket, az ügy nehézségi fokát, továbbá a kifejtett képviseleti tevékenység módját és körét.

Budapest, 2015. november 11.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Senyei György s.k.. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)